

הצופה

העיון של הציונות הדונית כבר 77 שנה

moreshet.co.il

לימור גריזים-מגן

ראשי > מדורים > [כתבות](#)

להיות בשמחה

15/09/2008

חודש אלול מזכיר לנו להסתכל אל עצמנו פנימה וללמוד מאלו שעושים דברים טובים למען האחר * דוגמה אחת כזו ניתן למצוא בעמותת "שמחה לילד", התומכת בילדים ובני נוער בעלי מחלות כרוניות וגנטיות * השבוע התקיים עבורם ארוע התרמה גדול באיטליה. עתה, שוב בארץ, הם מספרים על עבודתם היומיומית, השקטה והאהבת

יום ראשון האחרון, טרייסטה, איטליה. הילדה יובל שטרית עולה לבמה הגדולה ומתחילה לשיר. 3,000 פרצופים מביטים בה מלמטה. האולם מלא מפה לפה. שטרית קצת מתרגשת אבל הזמר עידן רייכל שעומד לידה, עוזר לה לעבור את מחסום ההתרגשות. שטרית שרה. "אם תלך מי יחבק אותי ככה, מי ישמע אותי בסוף היום. מי יחבק וירגיע, רק אתה יודע". הקהל הרב שהגיע להתרמה למען ארגון "שמחה לילד" פורץ בבכי.

יובל שטרית, הילדה בעלת קול הזהב, חולה במחלת ניוון שרירים קשה אבל משתדלת לחיות חיים מלאים, כפי שחיים ילדים בריאים בגילה. לאיטליה הגיעה ביום ראשון כדי לעזור לגייס כספים לפעילות ארגון "שמחה לילד" שתומך בה ונותן עזרה, חיוך ומילה טובה בשנים האחרונות. "זה היה ערב מרגש מאוד", מספר ינון לוין, מנהל סניף מרכז של הארגון. "כל הפיאצה מסביב לבית הכנסת של טרייסטה הייתה מלאה באנשים וכולם התרגשו כששמעו על הפעילות שלנו עם הילדים החולים. היה ארוע מדהים ומרגש".

ארגון "שמחה לילד" מטפל בילדים ובני נוער החולים במחלות נדירות וחסרי מסגרת טיפולית וכן תומך בצעירים שעברו תאונות דרכים קשות. "אנחנו לא מתחרים בעמותות הפועלות עם ילדים ובני נוער החולים במחלות כמו סרטן או סכרת נעורים", מסביר לוין, "אלא מספקים מענה לחולים במחלות כרוניות או מחלות נדירות אחרות, להם אין כל גוף תומך ואין מי שמלווה אותם ואת בני משפחותיהם לאורך זמן".

ארוע ההתרמה שהתקיים השבוע באיטליה מול 3,000 איש נלהבים, הוא שיאה של פעילות העמותה בחודשים האחרונים ויריית הפתיחה לפעילותו בחודשים הקרובים. "כל אחד צריך תמיכה, חיוך וכתף תומכת", מסביר לוין, "אנחנו שם בשבילם".

משפחה חדשה

דודי יגיל היה רק בן עשר כשנפצע בתאונת דרכים קשה. הוא חצה את מעבר החצייה באור ירוק, אך נהגת שדיברה במכשיר הטלפון הסלולרי לא שמה לב

אליו, פגעה בו והעיפה אותו למרחק רב. "עפתי לפחות עשרה מטרים, איבדתי את ההכרה וכשהגעתי לבית החולים, הרופאים אמרו שאני גמור", הוא מספר. "הם אמרו להוריי לקרוא למשפחה ולהיפרד ממני". באורח נס, אף אחד לא יכול להסביר עד היום איך, חזר יגיל לחיים. בהתחלה רק פקח עיניים, אחר-כך למד לשבת ובהמשך למד ללכת, לדבר ולאכול. "השיקום היה ארוך ומתיש", הוא מספר.

כשפנו אליו כמה חבר'ה, דרך מרכז השיקום בית לוינסטיין, והציעו לו להצטרף למחנה קיץ מיוחד לאנשים כמותו, הוא שמח מאוד. "וכך מצאתי את הבית השני שלי, את המשפחה החדשה", הוא אומר. "גיליתי אנשים טובים שעושים הכל כדי לעזור. הם נתנו לי כוח להתמודד עם כל הקשיים שהיו לי אחרי השיקום, לימדו אותי להיפתח לחברים חדשים ובעיקר היו שם תמיד בשבילי. עזרו לי בכל דבר שהייתי צריך".

"בניגוד לילדים החולים במחלה הניתנת לריפוי או טיפול, ילדים החולים במחלות כרוניות מתמודדים עם קשיים מורכבים בכל המישורים", מסביר לוי. "מגיל צעיר הם מפסידים לימודים כי הם חייבים להגיע פעם או פעמיים בשבוע לבית חולים, הם מתאשפזים לא מעט ומפתחים במקרים רבים דימוי עצמי ירוד. לרבים מהם קשה לשמור על קשרים חברתיים או שצוחקים עליהם בכיתה ובחצר. אין בארץ עמותה שמטפלת בילדים האלו, הסובלים מבעיות כרוניות וגנטיות. למערכת החברתית והטיפולית סביבם קשה לספק מענה לקשיים שהם חווים."

ש. וכאן אתם נכנסים לתמונה?

"בהחלט. אנחנו משתדלים לספק לילדים סביבה תומכת וסיוע שוטף. לכל ילד אנחנו מצמידים חונך שמגיע לבקר אותו לפחות פעם בשבוע וכן מספקים לסביבה הקרובה של הילד ליווי צמוד של עובדים סוציאליים ורופאים. כשהילד מגיע לגיל 18, אנחנו משתדלים לעזור לו להשתלב בחברה, כך שיחיה כמו כל ילד אחר בגילו."

דודי יגיל, למשל, נמצא היום בשנת שירות לאומי בישיבת ההסדר בפתח-תקווה. "אני עוזר שם בכל מה שצריך", הוא אומר. "מלמד תלמידים המתקשים במתמטיקה, עוזר במזכירות. יש לי תעודת בגרות מלאה ואני חושב גם על לימודים גבוהים."

ש. עדיין קשור לעמותה?

"הגעתי לשם לפני שלוש שנים ובזמן שחלף הם הפכו למשפחה שלי. יש שם אנשים טובים שמוכנים לעשות הכל למענך, בחיך ובאהבה. היום אני כבר לא חניך שם אבל ממשיך לעזור בכל דבר שצריך. טוב לי שם."

להחליף כאב בחיך

עמותת "שמחה לילד" הוקמה לפני כארבע שנים על-ידי הלל ויינר, תושב ארצות הברית, שעבד עד אז כמגייס כספים לארגונים. "במסגרת תפקידו, הוא ראה איך מתגלגל הכסף שאסף, והחליט שהוא יכול להקים עמותה שתפעל טוב יותר", מסביר לוי. "הוא ביקש לייעד את הכסף שהוא אוסף לפעילויות בהן הוא מאמין וכך ולוודא גם שהכסף לא יזלוג לשום דבר אחר". ויינר, ציוני נלהב, החליט להקים את העמותה בישראל ולטפל בילדים בארץ שלא זוכים למענה במסגרות המקובלות. העמותה החלה לפעול בירושלים ובמהירות התפתחה לכל רחבי הארץ. היום יש לה שני מרכזי פעילות בולטים: הראשון בירושלים, שמרכז את צרכי הסביבה, והשני בתל-אביב, שמרכז את הצרכים מחיפה ועד באר-שבע. לעמותה פעילים נוספים המספקים מענה לכל ילד הזקוק לעזרה, בכל מקום בארץ. 120 ילדים זוכים למענה במסגרת פעילות הארגון.

"מאות פעילים מתנדבים מגיעים מאולפנות, ישיבות ובתי ספר וכן מתנדבות במסגרתנו גם בנות שירות לאומי שעושות עבודת קודש", מסביר לוי. "בתחילת דרכי בעמותה הופתעתי מעוצמת הנתונה. מצאתי אנשים שמוכנים לעשות יום ולילה למען אנשים אחרים, לעיתים בהתנדבות מלאה ולעיתים תמורת משכורת נמוכה ביותר. זה מרגש."

ש. כמעט מתבקש לשאול, מדוע אנשים מוכנים להתנדב מזמנם למען אנשים אחרים? הדבר הרי לא מתאים כלל למה שאנחנו יודעים על האינדבדואל בימינו. "אני לא יודע להסביר מה גורם לאדם לרצות לתת לאדם אחר, אבל מניח שמי שמגיע אלינו ומגלה את החיבור והמשפחתיות שיש אצלנו, מתאהב ומתחבר. כשמוסיפים לזה את האידיאולוגיה והערכים שלא נעלמו מן העולם – מבינים מה מביא אלינו כל-כך הרבה מתנדבים."

גולת הכותרת של פעילות הארגון היא מחנות הקיץ והחורף אליהם יוצאים הילדים בליווי מתנדבי העמותה, לצד פעילויות המכונות בעמותה "שוברי שגרה". "אנחנו מוציאים את החניכים למחנות קיץ וחורף, במסגרתם הם נמצאים איתנו במשך שבוע שלם ונהנים בארץ ובעולם", מספר לוי. "בנוסף, אנחנו מקיימים פעילות מיוחדת בחגים ובארועים מיוחדים. במסגרות האלו הילדים נמצאים יחד, מכירים חברים חדשים ומבינים שהם לא לבד."

ש. במה תורמות הפעילויות האלו?

"יש לנו למשל ילדה שבשל מחלתה נוצר לה כתם גדול על הפנים. הילדה מתקשה למצוא חברים, כי חלקם צוחקים עליה, והדימוי שלה כלפי עצמה, ירוד. במסגרת פעילות העמותה, היא נפגשת עם עו"ס ופסיכולוגית שמדברות איתה על הקשיים אבל במקביל, פוגשת ילדים אחרים, עם בעיות אחרות, ומבינה שיש עוד ילדים הנמצאים במצב שלה. הילדים האלו מבינים אחד את השני כמעט ללא מילים ולכן מתחברים זה לזה בקלות. כשהם נמצאים יחד, הם מתחזקים ומקבלים כוחות להמשך."

ש. הילדים חולים במחלות כרוניות או גנטיות. רובם לא יירפאו לעולם, זה לא קשה?

"קשה מאוד. בניגוד לפעילות הקיימת בעמותות אחרות, שם כשהמחלה פורצת אפשר להתנחם בכך שיתכן ויהיה לה ריפוי, אצלנו הריפוי לא תמיד אפשרי. הילדים צריכים ללמוד לחיות עם הנכות שלהם. במקביל, מגיעים אלינו גם ילדים שחולים במחלות מקצרות חיים. הילדים האלו לא יודעים שעל-פי הספרות הם יחיו רק עד גיל 15, אבל אנחנו כן יודעים מה מצבם וזה בכלל לא פשוט בעבורנו. חשוב לנו לשמח אותם ולהעניק להם מה שאפשר בשנות חייהם הבודדות. במהלך השנה החולפת נפטרו שני ילדים שלנו ממחלה חשוכה מרפא שתוקפת בנים אשכנזים ומקצרת את תוחלת חייהם. זה היה קשה."

כחלק מהרצון להקל על הילדים, יוצאים מדי שנה חברי העמותה בחורף לארבעה ימים מלאים באילת, ואילו בקיץ יוצאים לשבוע כיף בחו"ל. "רון פרמדר, איש עסקים יליד איטליה, חיבר אותנו לקהילה היהודית בטרייסטה, איטליה", מספר לוי. "חברי הקהילה התלהבו כל-כך מהילדים ומהפעילות שלנו, עד כדי כך שהזמינו אותנו לשבוע כיף על חשבונם באיטליה. זה היה שבוע של חוויה חלומית לילדים. הם ביקרו באטרקציות ונהנו מאוד. כל ילד קיבל חונך צמוד, שישן איתו בחדר וטיפל בו כשצריך ובנוסף, הצטרפו למסע שתי רופאות שהכירו את התיקים הרפואיים של הילדים וידעו לספק כל מענה נדרש בעת הצורך."

השבוע עלה שיתוף הפעולה הזה מדרגה. במסגרת "יום התרבות היהודית" שמתקיים בכל ארופה ב-7.9, החליטה קהילת טרייסטה להתגייס למען ילדי "שמחה לילד". ביום הזה, יום ראשון האחרון, נפתחו כל המקומות היהודיים בטרייסטה למבקרים, כולל בית הכנסת העתיק והמפואר ששרד את אימי השואה. הקהילה ביקשה להעלות את פעילות העמותה למודעות הציבורית ולכן ארגנה ערב התרמה מיוחד, בהשתתפות הזמר עידן רייכל ונציגי העמותה. "מעבר לגיוס הכספים, התרגשנו לראות שאיכפת להם כל-כך ושהילדים נכנסו להם ללב", מסכם לוי. "אנחנו יוצאים עכשיו לשנת פעילות חדשה ובהחלט מאמינים כי החיבוק החם וההתמיכה מכל שדרות הציבור, הם אלו שעוזרים לילדים ומציעים אותם ואת בני משפחותיהם קדימה."